

liseres af lovforslaget, hvorimod tilsvarende henvendelser fra kommunalt ansatte embedsmænd skal være lovlige. Denne bizarre virkning fjernes med ændringsforslaget.

Til nr. 3

Falcks redningskorps og andre redningskorps vil efter ændringsforslaget kunne fortsætte den forbrugervenlige salgsform, der hidtil har været benyttet. Det vil være til direkte skade for forbrugerne, at der ikke i fremtiden kan ske uopfordret henvendelse fra salgsinspektører, der kan vejlede om tegning af det for den enkelte husstand mest relevante abonnement.

Til nr. 4

Ændringsforslaget betyder, at en række virksomheder vil kunne fortsætte med den hidtidige salgsform med direkte henvendelse til forbrugerne. Det drejer sig om Kehlet-Stella Nova, A/S Georg Jensen, Damaskværveriet, Kolding, andre produktions- og salgsvirksomheder, der – ofte i en meget betydelig årrække – har drevet denne form for salgsarbejde.

Til nr. 5

Ændringsforslaget betyder, at en erhvervsdrivende, der har en positiv viden om, at en bestemt forbruger ønsker at opnå tilbud eller accept af tilbud om indgåelse af aftale, kan rette direkte henvendelse til denne, når den erhvervsdrivende har fået kundskab om forbrugers ønske, uden at forbrugeren selv har fremsat nogen anmodning herom. Der er et klart behov for en sådan regel. Tusindtallige er de tilfælde, hvor en forbrugerftale kommer i stand, fordi en erhvervsdrivende erfarer, at der hos en bestemt forbruger er et konkret behov for en bestemt vare eller tjenesteydelse, som netop denne erhvervsdrivende kan levere eller præstere. I disse tilfælde er der selvsagt ikke det fjerneste behov for at kunne statuere, at den erhvervsdrivende »krænker privatlivets fred«, når han retter henvendelse til forbrugeren, der ofte ikke har den fjerneste viden om, at netop denne erhvervsdrivende kan fremkomme med det tilbud eller accept af tilbud, som forbrugeren ønsker.

Til nr. 6

Da abonnementer med f. eks. De danske Redningskorps til en vis grad har forsikringskarakter, og da de aftaler, som dette og enkelte lignende korps har med mange af landets kommuner, må betragtes som udtryk for disse virksomheders væsentlige samfundsmæssige betydning, har flertallet bl. a. henset til indføjes i nærværende lovforslags § 2, stk. 2, nr. 4, fundet det rigtigst at stille ændringsforslaget.

Til nr. 7

Forslagsstillerne mener, at det vil forvirre forbrugerne, hvis der ikke indføjes en fortrydelsesret for tegning af forsikringer. De lægger vægt på, at der ikke bør være undtagelser for forsikringer i den sammenhæng, som det her foreliggende lovforslag beskæftiger sig med.

Dette forhindrer ikke, at forsikringsaftaleudvalget senere udarbejder mere omfattende regler i forbindelse med forsikringsaftaler, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Til nr. 8

Ændringsforslaget, der alene vedrører nr. 1, undtager fra fortrydelsesretten de tilfælde, hvor mødet på bopælen m. v. finder sted, efter at forbrugeren selv har rettet personlig henvendelse til den erhvervsdrivende på dennes faste forretningssted, da det i sådanne tilfælde undertiden vil have karakter af tilfældighed, om aftalen indgås på forretningsstedet eller bopælen.

Til nr. 9

Mindretallet har under udvalgsarbejdet påvist, at de foreslåede regler i kapitel 4 virker konkurrenceforvridende, idet danske postordrefirmaer underkastes restriktioner, der ikke gælder for konkurrerende udenlandske postordrefirmaer. Som eksempel kan nævnes Ohlsens Enke og Lyngby Frø kontra hollandske blomsterløgseksportører, Daells Varehus, Illum og Magasin kontra Quelle Versand og andre tyske postordrefirmaer.

Efter EF-reglerne er Danmark afskåret fra at diskriminere over for udenlandske virksomheder, men vi har selvfølgelig lov til –